

Caixa a Madrid l'any 2000. L'edifici, de 7.000 m², va costar 18 milions d'euros. Les visites al museu el 2005 han crescut notablement.

I els del PP, que no eren amics?

El president de La Caixa ha definit l'entitat com a "espanyola, professional, apolítica, emprenedora i amb vocació social". Malgrat aquesta declaració de principis, La Caixa no s'escapa de les etiquetes polítiques. L'exemple més recent és l'opa de Gas Natural, participada per La Caixa, sobre Endesa, amb participació de Caja Madrid. Alguns sectors han presentat la batalla com una lluita de titans entre caixes d'estalvi, que al darrere tenen dos escuts: la Generalitat i la Comunitat de Madrid.

Aquesta operació empresarial ha tensat massa la corda, fins al punt que el mateix Ricard Fornesa ha trencat el silenci sobre l'opa mesos després d'anunciar-la: "S'ha arribat a extrems de crispació força increïbles. Les excita-

cions i els posicionaments impropis per una simple operació de compra d'accions. Sembla que sigui el *Movimiento Nacional*". Tot i així, Fornesa es mostra sorprès per les reaccions del PP, especialment actiu en la lluita contra l'opa, perquè "no tenen mala relació" amb La Caixa, "no l'han tinguda mai".

Ben bé "mai" potser és precisar massa, perquè va ser José María Aznar qui va avortar el 2003 l'opa de Gas Natural sobre la basca Iberdrola, una operació financera de gran abast que hauria situat la gasista catalana en una plataforma per fer el salt al mercat europeu.

Per contra, les relacions amb el palau de la Zarzuela sempre han estat excel·lents, mai no hi ha hagut traïcions. I no solament perquè la infanta Cristina hi estigui en nòmina —recentment ha estat ascendida a directora de l'àrea social de la Fundació La Caixa—, sinó també perquè la família reial és un convidat clàssic en els esdeveniments més

importants del grup. El rei Joan Carles presideix la comissió del centenari de La Caixa, i assisteix amb la reina cada any a la gala de lliurament de les beques que concedeix l'entitat. Això és una excepció, ja que la família reial no es deixa veure en cap altre acte d'empreses que també donen suport a la investigació i els estudis a l'estat. Per la seva banda, l'entitat financera és la patrocinadora oficial del Bribón, el vaixell del rei per a les regates de vela.

Així doncs, La Caixa inverteix en obra social a Espanya, té participació en les empreses més potents de sectors estratègics, el 50% dels seu clients són de fora dels Països Catalans, té bona sintonia amb la monarquia espanyola, un president d'honor amb un passat franquista i no ha donat suport explícit al projecte d'Estatut. Per què, doncs, s'insisteix tant a negar la seva espanyolitat? La Caixa no en té cap dubte.

Gemma Aguilera

"Estic molt sorprès davant aquesta fòbia contra els productes catalans"

Els empresaris del sector del cava reconeixen obertament que el boicot els està afectant. Agustí Torelló Mata (Sant Sadurní d'Anoia, 1935) és un dels productors de referència de cava català. De la seva empresa en surten cada any 400.000 ampolles d'un producte de qualitat reconeguda. Agustí Torelló, a més, gaudeix d'un gran prestigi en el sector, no debades va fundar, l'any 1979, la Confraria del Cava de Sant Sadurní, entitat que va presidir fins al 1993, i va ser també president de l'Associació Catalana d'Endlegs durant dotze anys. Agustí Torelló explica de quina manera els productors de cava afronten la campanya de rebuig contra els productes catalans.

—Què li van semblar les declaracions del president de Foment del

Treball, Joan Rosell, admetent que existeix el boicot i demanant la solidaritat dels empresaris de tot l'estat espanyol?

—Em van semblar bé, molt sensates. El boicot és una realitat que existeix i els cavistes el vivim cada dia. A través de les botigues ens arriben notícies del boicot des de tots costats: de Madrid, de València, també d'Aragó. A la cadena Alcampo, per exemple, tenen un cartell que convida els clients a visitar l'exposició de caves no catalans. El boicot va començar a principi d'octubre i s'ha escampat moltíssim.

—Han detectat una disminució de les vendes que es pugui atribuir al boicot?

—Les grans marques i grans àrees són les que més el noten. Les empreses mitjanes com nosaltres també, però menys.

—Per què el cava ha estat l'objectiu d'aquest boicot i no un altre producte?

—El cava és un producte emblemàtic de Catalunya. Al Penedès tenim 32.000 hectàrees de vinyes i fem un producte de qualitat, que molts altres llocs no tenen.

—Vol dir que en alguns llocs d'Espanya hi pot haver una mena de sentiment d'enveja vers el cava català?

—No crec que sigui una qüestió d'enveja. Tot i així, quan fa més de vint anys es va regular la Denominació d'Origen del cava es va cometre un gran error incloent-hi altres zones, com Aragó i la Rioja. Aquesta denominació s'havia d'haver circumscrit al Penedès, que és on es produeix el 98% de tot el cava de l'estat. El 2004 es van produir 221 milions d'ampolles, mentre que a fora de Catalunya només se'n van fer 1 milió.

—Quins són, doncs, al seu parer, els motius de fons d'aquest rebuig als productes catalans?

—Això ve de l'any passat, de les desafortunades declaracions que va fer Carrod-Rovira. Confiàvem que això ja havia passat, però ara ha sortit el tema de l'Estatut, els papers de Salamanca i tot s'ha barrejat...

—Creu que s'està utilitzant el cava com una arma per llançar-la contra el projecte d'Estatut?

—Sí, i caldria parar-ho. Però el que més ens dol és la pèrdua d'imatge.

—Els espanta que la negociació i la possible aprovació d'un Estatut ambiciós, que defineixi Catalunya com a nació, per exemple, els pugui perjudicar?

—No. El cavista no té ni idiomes ni polítiques. És internacional. L'Estatut no ens fa patir. El que ens fa angúnia és que tot això s'utilitzi per a altres objectius polítics. Tot el que estem vivint és una exageració.

—La fotografia de Mariano Rajoy amb els fabricants de cava catalans creu que beneficia o perjudica el sector?

—Al meu entendre els polítics no hi haurien de venir a fer res, aquí. Això és negatiu. Nosaltres treballem per un altre món, no per al de la política.

—Les declaracions de Rajoy condemnant el boicot són convincentes?

—No. Ni ho seria que vingués el president Rodríguez Zapatero. No hi han de venir a fer res, aquí.

—I de les declaracions del conseller primer Josep Bargalló, en què criticava el president de Freixenet per dir que el cava català també és espanyol, què en pensa?

—També són molt desafortunades. Això no es pot dir. Els polítics ho deixen anar i després el problema és per a nosaltres.

—Creu, però, que la solució dels empresaris catalans al boicot és declarar la seva espanyolitat?

—Ja hi som, a Espanya. A Catalunya no hi ha pas antiespanyolisme. Jo no he pas deixat de comprar productes espanyols. Estic molt sorprès davant de tota aquesta fòbia contra els productes catalans. Nosaltres no ens fiquem amb ells i consumim molts productes no catalans.

—Tenen por que cada Nadal hi hagi un pretext o un altre per impulsar

una campanya de boicot contra el cava?

—Hem de tenir la capacitat suficient per fer entendre a la gent que nosaltres estem al marge de tot això. Hem d'intentar que tot torni al seu lloc. Així no es pot viure.

—El governs haurien de prendre algun tipus de mesura per fer front a aquest problema?

—El millor és que no facin res. Aquest problema s'ha de portar amb molta cautela.

—La solució a aquestes campanyes de boicot seria apostar més per l'exportació, com ha assenyalat el conseller de Comerç de la Generalitat, Josep Huguet?

“Els polítics no hi haurien de venir a fer res, aquí. És negatiu, nosaltres treballem per un altre món, no per al de la política”

—El que va dir el conseller Huguet té força gràcia. Evidentment que l'exportació és un camí i una porta oberta. Però la consolidació del nostre producte i la nostra imatge no es pot permetre retrocedir en el mercat espanyol.

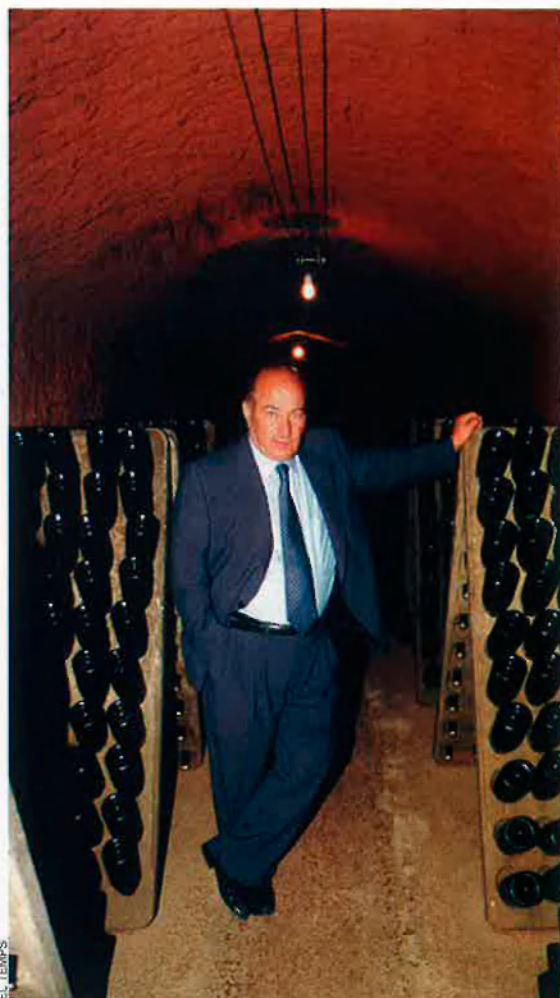
—L'exportació de cava també pateix les conseqüències d'aquest enrenou o ha augmentat?

—L'exportació de moment no se'n ressent. Enguany pot augmentar. A fora d'Espanya no en saben res, d'aquesta picabaralla.

—Què opina del fet que el conseller Huguet vulgui demanar al Govern estatal que es persegueixi per la via penal els responsables de les campanyes de boicot?

—Sóc del tot escèptic davant del fet que això es pugui arribar a fer. Sobretot perquè no es trobaran els culpables. És molt difícil perseguir una persona que passa un missatge a través d'un telèfon mòbil, o via Internet...

—Creu que l'etiquetatge en català, si més no pensant per a tot l'àmbit

dels Països Catalans, és viable econòmicament?

—Al món, tot és viable, però l'etiquetatge en català complica la qüestió. Una solució alternativa és etiquetar de dues maneres, en català i castellà a la mateixa ampolla.

—Quines previsions de vendes fan amb vista a aquesta campanya natalenca?

—Les vendes de Nadal ja estan fetes. Ara cal esperar que no ens vinguin retorns. El retorn és una cosa normal, però enguany, tinc la sensació que augmentarà molt. Les grans empreses ja l'estan patint. Nosaltres hem complert el nostre objectiu de vendes, tot i que no es pot estar mai tranquil.

Hem de lluitar perquè això es normalitzi i, de fet, sóc optimista davant el fet que s'arreglarà. Hi estem obligats. És impensable que tirem per terra 150 anys d'història del cava per un joc com aquest.

Xevi Camprubí